

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

แบบ ว-1ด
(ฉบับปรับปรุงปี พ.ศ. 2553)

แบบเสนอโครงการวิจัย (research project)

ประกอบการเสนอของบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ตามมติคณะรัฐมนตรี

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) ผลของเครือข่ายเกษตรกรเข้มแข็งต่อการพัฒนาการเลี้ยงแพะ

(ภาษาอังกฤษ) Effect of Strength Farmers Network on Goat Raising Development.

ชื่อแผนงานวิจัย (ภาษาไทย) (กรณีเป็นโครงการวิจัยภายใต้แผนงานวิจัย)

(ภาษาอังกฤษ)

ส่วน ก : ลักษณะโครงการวิจัย

 โครงการวิจัยใหม่ โครงการวิจัยต่อเนื่องระยะเวลา...ปี ปีนี้เป็นปีที่..... รหัสโครงการวิจัย.....

I ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

II ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)

- ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

- กลยุทธ์การวิจัยที่ 2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

- แผนงานการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเครือข่าย (Cluster) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

III ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับกลุ่มเรื่องที่ควรวิจัยเร่งด่วนตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)

- กลุ่มเรื่อง การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง

IV ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับนโยบายรัฐบาล (กรณาระบุความสอดคล้องเพียง 1 หัวข้อที่มีความสอดคล้องมากที่สุด โดยโปรดดูรายละเอียดในผนวก 4)

- นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก : เรื่อง
-
- นโยบายระยะการบริหารราชการ 4 ปี ของรัฐบาล : นโยบาย
-

ส่วน ข : องค์ประกอบในการจัดทำโครงการวิจัย

1. ผู้รับผิดชอบและหน่วยงาน

- 1.1 นายปัญญา ธรรมศาล นักวิชาการสัตวบาลเชี่ยวชาญ สัดส่วนที่ทำการวิจัย 40 %
สำนักพัฒนาการปศุสัตว์และถ่ายทอดเทคโนโลยี กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 1.2 นายประยูร ครองยุติ นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ สัดส่วนที่ทำการวิจัย 20 %
สำนักพัฒนาการปศุสัตว์และถ่ายทอดเทคโนโลยี กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 1.3 นายสุเมธ วุฒิปาณี นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ สัดส่วนที่ทำการวิจัย 20 %
สำนักพัฒนาการปศุสัตว์และถ่ายทอดเทคโนโลยี กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 1.4 นางวิภาวรรณ ปาณะพล เศรษฐกรชำนาญการพิเศษ สัดส่วนที่ทำการวิจัย 10%
สำนักพัฒนาการปศุสัตว์และถ่ายทอดเทคโนโลยี กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 1.5 นางสาวประเทืองทิพย์ เสือเอก นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ สัดส่วนที่ทำการวิจัย 10%
สำนักพัฒนาการปศุสัตว์และถ่ายทอดเทคโนโลยี กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2. ประเภทการวิจัย (ผนวก 5)

การวิจัยประยุกต์(applied research)

3. สาขาวิชาการและกลุ่มวิชาที่ทำการวิจัย (ผนวก 5)

สาขาสังคมวิทยา(ด้านปศุสัตว์)

4. คำสำคัญ (keywords) ของโครงการวิจัย

แพะ (Goat), เครือข่ายเกษตรกร (Network Extension and Development), เกษตรกร (Farmers), ความเข้มแข็งของเครือข่าย (Network Strength)

5. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

แพะนั้นได้ว่าเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญตัวหนึ่งของประเทศไทย โดยจะพบว่าปริมาณแพะที่เกษตรกรเลี้ยงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จากสถิติพบว่าตั้งแต่ปี 2542 ถึง 2551 มีจำนวนแพะที่เลี้ยงทั่วประเทศเพิ่มขึ้นจากจำนวน 132,845 เป็นจำนวน 374,029 ตัว คิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยปีละ 26,798 ตัว อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าเกษตรกรจะหันมาสนใจเลี้ยงแพะเพิ่มมากขึ้น การส่งเสริมการ

เลี้ยงแพะก็ยังมีปัญหาและอุปสรรคอีกมาก ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรที่เลี้ยงแพะส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย และมีการเลี้ยงแพะที่ไม่ค่อยถูกต้องตามหลักวิชาการ เป็นเหตุให้ผลผลิตที่ได้จากการเลี้ยงแพะต่ำกว่าที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ยังพบว่าเกษตรกรขาดการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่าย กลุ่มที่จัดตั้งโดยหน่วยงานต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ยังเป็นไปในลักษณะกลุ่มตามธรรมชาติ ไม่มีความชัดเจนในระบบการบริหารจัดการกลุ่ม ผู้นำกลุ่มยังขาดทักษะและประสบการณ์ทำให้กลุ่มที่จัดตั้งขึ้นไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร ขาดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านเทคโนโลยีการผลิตและข้อมูลด้านการตลาดที่เชื่อมโยงระหว่างสมาชิกกับกลุ่ม และกลุ่มกับกลุ่ม ทำให้การเลี้ยงแพะของเกษตรกรไม่สามารถพัฒนาสู่การเลี้ยงในเชิงธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดเป้าหมายไว้ในแผนยุทธศาสตร์การเกษตรฉบับที่ 10 อย่างชัดเจนที่จะมุ่งส่งเสริมพัฒนาการสร้างเครือข่ายของสถาบันเกษตรกรและเกษตรกรให้เข้มแข็ง สามารถแลกเปลี่ยนพึ่งพากันเองได้ในด้านวิชาการ การจัดการเรียนรู้ การตลาด ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งศึกษาวิจัยเพื่อหารูปแบบและเทคนิควิธีบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรและเครือข่าย รวมทั้งการขับเคลื่อนเครือข่ายสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จของการเลี้ยงแพะภายใต้การมีส่วนร่วมของเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน ตลอดจนบทบาทของเครือข่ายที่ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้อาชีพการเลี้ยงแพะเป็นอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืนสำหรับเกษตรกรต่อไป

6. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 6.1 เพื่อศึกษาระบบและรูปแบบในการบริหารจัดการเพื่อสร้างเครือข่ายเข้มแข็งของเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ
- 6.2 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของเกษตรกรที่มีต่อการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่าย รวมทั้งปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของเกษตรกร
- 6.3 เพื่อศึกษาบทบาทของเครือข่ายเกษตรกรเข้มแข็งที่มีผลต่อการส่งเสริมและสนับสนุน การเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกร

7. ขอบเขตของโครงการวิจัย

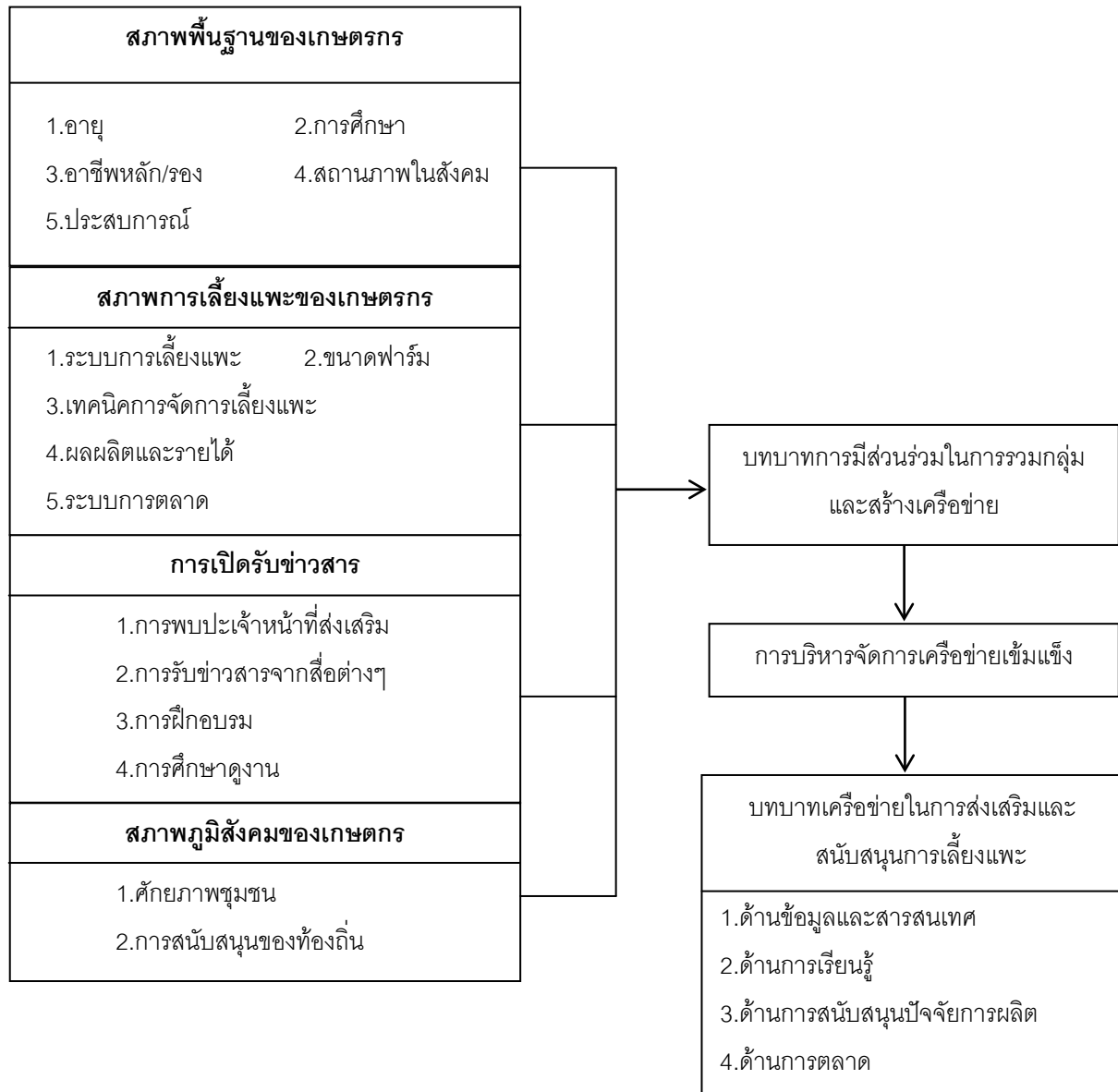
ศึกษาการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการสร้างกลุ่มและเครือข่าย รูปแบบและวิธีการจัดการ เพื่อพัฒนาความเข้มแข็งกลุ่มและขับเคลื่อนเครือข่ายของเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ รวมทั้งบทบาทของเครือข่ายเข้มแข็งต่อการพัฒนาประสิทธิภาพในการเลี้ยงแพะของเกษตรกรในพื้นที่ 10 จังหวัด โดยมีเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ เป้าหมายจำนวน 300 คน เก็บข้อมูลใช้แบบสัมภาษณ์ (Questionnaire) การประชุมกลุ่มย่อย (focus group) และการวิเคราะห์ชุมชน (RRA) ดำเนินการตั้งแต่ ตุลาคม 2554 ถึง กันยายน 2555 รวมเวลา 1 ปี

8. ทฤษฎี สมมุติฐาน (ถ้ามี) และกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

8.1 สมมุติฐานในการวิจัย ประกอบด้วย

- 1) เกษตรกรที่มีสภาพพื้นฐาน สภาพการเลี้ยงแพะและการเปิดรับข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายแตกต่างกัน
- 2) เครือข่ายที่มีสภาพการบริหารจัดการและความเข้มแข็งแตกต่างกันจะมีบทบาทการส่งเสริมและสนับสนุนการเลี้ยงแพะของเกษตรกรแตกต่างกัน

8.2 กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

9. การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ (information) ที่เกี่ยวข้อง

เรื่องศักดิ์ วงศทัญญู (2535) กล่าวว่า กลุ่มเกษตรกรมี 2 ประเภท คือ **กลุ่มที่เป็นทางการ** กับ **กลุ่มที่ไม่เป็นทางการ** โดยกลุ่มที่เป็นทางการจะมีกฎหมายรองรับว่าเป็นนิติบุคคล ส่วนกลุ่มที่ไม่เป็นทางการเป็นกลุ่มธรรมชาติ เกิดขึ้นตามลักษณะกิจกรรม อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ หรือความต้องการของกลุ่มได้ง่าย

บัณฑูร (2533) แบ่งประเภทของกลุ่มจากประสบการณ์ของโครงการส่งเสริมแบบมีส่วนร่วมของเกษตรกรในงานพัฒนา เป็น 2 ประเภทใหญ่

1. กลุ่มที่มีโครงสร้างแบบง่าย ๆ คือ มีประธานและรองประธาน หรือหัวหน้ากลุ่มกับรองหัวหน้ากลุ่มและสมาชิก โดยสมาชิกจะร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผนกิจกรรมและร่วมกันทำกิจกรรม โดยจะมีสองลักษณะ ได้แก่ (1) สมาชิกมีสิทธิ์ และงานของตัวเองส่วนหนึ่งและร่วมกันทำอีกส่วนหนึ่ง (2) สมาชิกมีสิทธิ์ร่วมกัน และทำกิจกรรมร่วมกัน

2. กลุ่มที่มีโครงสร้างซับซ้อน คือ กลุ่มที่มีกฎเกณฑ์ วัตถุประสงค์ คณะกรรมการ และกิจกรรมร่วมกันรวมทั้งได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกและคณะกรรมการกลุ่มอย่างชัดเจน

จากคู่มือการทำงานกับเกษตรกรรายย่อยโดยกระบวนการกลุ่ม (โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาไทย – เนเธอร์แลนด์ กรมส่งเสริมการเกษตร, 2436) ได้สรุปขั้นตอนการดำเนินงานกับเกษตรกรรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกระบวนการเสริมสร้างและพัฒนา กลุ่ม จากบทเรียนและประสบการณ์การทำงานออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมกลุ่ม ประกอบด้วย 7 ขั้นตอนย่อย ได้แก่

1.1 การพบผู้นำหมู่บ้าน เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้นำทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

1.2 การสร้างความไว้วางใจ โดยการเข้าไปพูดคุยกับเกษตรกรรายย่อยเป็นรายครัวเรือน หรือพูดคุยเป็นกลุ่มย่อย 2 – 3 คน ในละแวกบ้านของเกษตรกรรายย่อย

1.3 การหาปัญหา โดยนำผลจากการศึกษาวิเคราะห์ชุมชนมาใช้เป็นฐานและกระตุ้นให้เกษตรกรรายย่อยเล่าปัญหาเรื่องทั่วไป เกี่ยวกับการทำมาหากิน ราคาผลผลิต และอื่นๆ

1.4 การหาสาเหตุของปัญหา เป็นการนำเอาปัญหาที่คาดว่าจะแก้ไขได้มาพูดคุยกับเกษตรกรรายย่อย

1.5 การหาแนวทางแก้ไขปัญหา เป็นการกระตุ้นให้เกษตรกรรายย่อยอยากที่จะแก้ไขปัญหา โดยการพูดคุยให้เห็นว่า หากเขาแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้จะมีผลอะไรบ้างเกิดขึ้นแก่เขา

1.6 แนวทางการแก้ไขปัญหาคือต้องใช้การรวมกลุ่ม กระตุ้นให้เกษตรกรรายย่อยมองเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการรวมกลุ่ม

1.7 การจัดกลุ่มตามความต้องการแก้ไขปัญหา เป็นการหาข้อสรุปที่เกษตรกรรายย่อยต้องการทำ สามารถทำได้โดยไม่เกินกำลังและวิสัยของเกษตรกร รวมถึง จัดกลุ่มตามความต้องการที่เหมือนหรือคล้ายกัน

2. **ขั้นตอนการทำกิจกรรม** กระบวนการส่งเสริมการทำกิจกรรมของกลุ่มประกอบด้วย 7 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

2.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ โดยกระตุ้นให้กลุ่มปรึกษาหารือเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม ทำให้กลุ่มมีการตัดสินใจร่วมกันที่จะทำกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

2.2 การวางแผนกิจกรรม เป็นการแสวงหาและระดมทรัพยากรด้านปัจจัยการผลิต (ที่ดิน เงินทุน แหล่งทุน วัสดุอุปกรณ์) การทำงานร่วมกัน การแบ่งงานกันทำ

2.3 การกำหนดบทบาทและหน้าที่ เป็นการจัดสรรบทบาทและหน้าที่ในกลุ่มของคณะกรรมการ และสมาชิก อาจกระทำได้ในหลายทาง เช่น การอบรม การศึกษาแบบอย่างกลุ่มอื่นๆ ที่มีการจัดสรรบทบาทชัดเจน เป็นต้น

2.4 การเสริมและพัฒนาผู้นำ เมื่อมีการเลือกตั้งกรรมการกลุ่มแล้ว ควรค้นหาให้พบว่า กรรมการแต่ละคนมีจุดเด่น จุดอ่อนอะไรบ้าง สิ่งที่เขารู้แล้ว และยังไม่รู้ เพื่อนำมาจัดโครงการเสริมสร้างและพัฒนาผู้นำให้เหมาะสมกับความต้องการของกรรมการกลุ่ม

2.5 การสร้างข้อตกลง และกฎระเบียบ เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มมีกติกาที่ยึดถือและปฏิบัติร่วมกัน โดยสมาชิกต้องเป็นผู้ร่วมกำหนดกฎระเบียบนั้นๆ และต้องทำความเข้าใจกับสมาชิกว่ากฎระเบียบนั้น สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม และความเป็นจริงของสถานการณ์ต่างๆ

2.6 การดำเนินกิจกรรมตามที่ได้ตกลงร่วมกันในกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย

2.7 การสรุปงาน หลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้ว หรือทำไปได้ระยะหนึ่ง ควรกระตุ้นให้กลุ่มมีการพูดคุย เพื่อสรุปบทเรียนของกลุ่ม หรือประเมินผลตามวัตถุประสงค์ที่กลุ่มตั้งไว้

3. **ขั้นตอนการขยายกิจกรรมของกลุ่ม** เป็นการขยายวัตถุประสงค์จากเอกประสงค์ หรือวัตถุประสงค์เดียว เป็นเอนกประสงค์ของการทำกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาอื่น กระบวนการส่งเสริมการขยายกิจกรรมกลุ่ม จะประกอบด้วย 6 ขั้นตอนย่อย ได้แก่

3.1 การทบทวนข้อสรุป เพื่อสร้างความต่อเนื่องจากขั้นตอนการส่งเสริมกิจกรรมของกลุ่ม โดยเกษตรกรรายย่อยจะได้ข้อสรุปว่า กิจกรรมใดเหมาะสมหรือไม่เอื้อต่อเขา

3.2 การขยายมโนทัศน์ เป็นการส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรรายย่อยมีโอกาสขยายความคิด หูตากว้างไกลเพิ่มขึ้น โดยการจัดให้กลุ่มเกษตรกรรายย่อยได้พบปะแลกเปลี่ยนกับกลุ่มของเกษตรกรอื่นๆ ที่มีกิจกรรมหรือแนวคิดใกล้เคียงกัน หรือกว้างออกไป

3.3 การพัฒนาผู้นำ ควรกระทำใน 2 ลักษณะ คือ การขยายจำนวนผู้นำ และการเสริมคุณภาพผู้นำ การขยายผู้นำ จะทำให้ปริมาณงานของผู้นำกระจายตัวออก ไม่เป็นภาระของผู้นำคนใดคนหนึ่ง การสร้างผู้นำใหม่จะเป็นการเสริมการสืบต่องานของกลุ่ม

3.4 การพัฒนาและขยายสมาชิก เป็นการพัฒนาการรับรู้ความสามารถต่างๆ ของสมาชิกให้มีคุณภาพมากขึ้น และขยายสมาชิกใหม่ โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกใหม่ได้เรียนรู้ร่วมกิจกรรม ตลอดจนพัฒนาสมาชิกใหม่ให้มีความรู้ ความสามารถเท่าเทียมกับสมาชิกเดิม

3.5 การเสริมการสื่อสาร เป็นการเสริมวิธีการสื่อสารภายในกลุ่มให้มากขึ้น ให้รองรับกับจำนวนสมาชิกที่มากขึ้น

3.6 การเสริมระบบตรวจสอบ ได้แก่ การมีระบบบัญชีที่เข้าใจง่าย สมาชิกสามารถขอข้อมูลได้ การมีกรรมการตรวจสอบเฉพาะในบางกิจกรรมที่มีทรัพย์สินมาก มีระบบรายงานการเงินหรือทรัพย์สินในที่ประชุม การซักถามและติดตามกันเองในหมู่สมาชิก

ฟังพิศ ดุลยพัชร (2536) กล่าวว่า การดำเนินงานของกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่มชัดเจน สามารถวัดผลได้ สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างสมเหตุสมผล

2. สมาชิกกลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อกัน เข้าใจและเห็นประโยชน์ของเป้าหมายและวัตถุประสงค์กลุ่มร่วมกัน

3. กลุ่มมีผู้นำตามลักษณะกิจกรรม ผู้นำกลุ่มเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีความถนัดในกิจกรรมนั้นๆ

4. กฎเกณฑ์ต่างๆ ภายในกลุ่มต้องเป็นข้อตกลงของสมาชิกทุกคน

5. การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่ม ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคน

กาญจนา แก้วเทพ (2530) ให้ความหมายของ เครือข่าย ว่า หมายถึง รูปแบบหนึ่งของการประสานงานของบุคคล กลุ่ม หรือองค์กรหลายองค์กรที่ต่างก็มีทรัพยากรของตนเอง มีเป้าหมาย มีวิธีการทำงาน และมีกลุ่มเป้าหมายของตัวเอง บุคคล หรือองค์กรเหล่านี้ได้เข้ามาประสานงานกันอย่างมีระยะเวลา นานานพอสมควร แม้อาจจะไม่ได้มีกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอก็ตาม แต่ก็จะมี การวางรากฐานเอาไว้ เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีความต้องการที่จะขอความช่วยเหลือ หรือขอความร่วมมือจากกลุ่มอื่นๆ เพื่อแก้ปัญหาที่สามารถติดต่อไปได้

เสถียร จิรรังสมันต์ (2549) กล่าวถึง องค์ประกอบของเครือข่ายว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1. สมาชิกเครือข่าย ซึ่งจะหมายถึง บุคคล กลุ่ม และองค์กร ที่มารวมกันในเครือข่าย

2. จุดมุ่งหมายของเครือข่าย การร่วมกันเป็นเครือข่ายจะต้องเป็นการร่วมกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. การทำหน้าที่อย่างมีจิตสำนึก การจะรวมกันเป็นเครือข่ายได้นั้น แต่ละหน่วยสมาชิกจะต้องมีจิตสำนึกต่อส่วนรวม เพื่อพบปัญหาเกิดขึ้น หรือต้องการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะต้องร่วมกันคิดวิเคราะห์ และค้นหาวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาแสวงหาแนวร่วม เพื่อสร้างพลังอำนาจในการต่อรอง หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันจนกลายเป็นองค์กรเครือข่ายที่ทุกฝ่ายต่างไว้วางใจต่อกัน

4. การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสมาชิกจะเป็นปัจจัยหนุนให้เครือข่ายมีพลังสูงขึ้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีความสำคัญยิ่ง เพราะจะนำไปสู่การรับและการให้ รวมทั้งการระดมทรัพยากรเพื่อให้บริการเป้าหมาย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จะเป็นทั้งแนวคิด กระบวนการ และวิธีการจัดการเครือข่าย

5. ระบบความสัมพันธ์และการสื่อสาร สิ่งที่มีความสำคัญ คือ ข้อมูลและการสื่อสารระหว่างกัน ทั้งระหว่างบุคคลกับบุคคล กลุ่มกับกลุ่ม และระหว่างเครือข่ายกับเครือข่าย กระบวนการสื่อสารจะช่วยให้สมาชิกเกิดการรับรู้ เกิดการยอมรับในกระบวนการทำงาน และช่วยรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน ถ้าระบบความสัมพันธ์ไม่ได้รับการตอบสนอง หรือขาดการติดต่อแล้ว ความเป็นเครือข่ายก็จะอยู่ในภาวะเสื่อมถอย

โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาไทย – เนเธอร์แลนด์ (2536) ได้สรุปประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายของกลุ่มใน 7 ขั้นตอน คือ

1. การรู้จักกลุ่ม และขยายแนวคิดเรื่องกลุ่ม ในกรณีกลุ่มที่มีอยู่แล้ว ควรมีการสำรวจกลุ่มต่างๆ ที่มีอยู่ในหมู่บ้านและระหว่างหมู่บ้าน เพื่อนำมาจัดกลุ่มความสนใจ หรือกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์ใกล้เคียงกัน ส่วนกรณีที่ไม่มียุทธศาสตร์ผู้นำของกลุ่มที่เข้มแข็ง ไปพูดคุย จะช่วยให้เกิดการรวมกลุ่มใหม่ที่ง่ายและเร็วขึ้น

2. การประชุมกลุ่มเริ่มต้นเครือข่าย เป็นการกระตุ้นให้กลุ่มต่างๆ เห็นความสำคัญและสนใจที่จะมาพบกัน เพื่อให้กลุ่มมีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนกันให้มากขึ้น ทำให้ทราบแนวคิดซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความสนิทสนม ความเป็นเพื่อนระหว่างกลุ่ม

3. การกำหนดวัตถุประสงค์และแผนงานของเครือข่ายร่วมกัน เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนถึงปัญหาของแต่ละกลุ่ม หรือเรื่องต่างๆ โดยนักพัฒนาอาจตั้งคำถามให้แก่กลุ่ม เช่น

- 3.1 เราสามารถทำอะไรเพื่อวัตถุประสงค์อะไร
- 3.2 จะแก้ปัญหาวะไรที่เป็นปัญหาร่วมของแต่ละกลุ่ม
- 3.3 จะต้องทำอะไรบ้าง จึงจะแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้
- 3.4 จะทำเมื่อไหร่ ใครทำ

4. การทดลองทำกิจกรรมร่วมกันของเครือข่าย โดยอาจจะเริ่มจากกิจกรรมที่ไม่ยากเกินไป และคาดว่าจะได้ผล หลังจากทำกิจกรรมแล้วควรจัดประชุมสรุปผลการทำกิจกรรมร่วมกัน แล้วตัดสินใจว่าจะมีความเป็นไปได้เพียงใดในการทำงานร่วมกัน กิจกรรมนั้นๆ เอื้อประโยชน์มากน้อยเพียงใด

5. สร้างความชัดเจนของงานที่ทำร่วมกันของเครือข่าย โดยการกำหนดกิจกรรมที่ชัดเจนของเครือข่าย คัดเลือกคณะกรรมการ ตั้งกฎกติกาาร่วมกัน กำหนดช่วงเวลาของการพบกัน

6. การพัฒนาเป็นองค์กร โดยคณะกรรมการและสมาชิกต้องตัดสินใจร่วมกันว่าจะอยู่ในรูปองค์กรแบบใด

7. การก้าวต่อไปขององค์กรเครือข่าย เพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรของเกษตรกรที่มีการพึ่งตนเอง และมีการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประยูร ครองยุดิ (2551) กล่าวว่า เครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะนั้น ส่วนใหญ่เกษตรกรยังรวมตัวเป็นเครือข่ายหรือชมรม หรือ ชื่ออย่างอื่นน้อยมาก ส่วนใหญ่ต่างคนต่างเลี้ยงเป็นรายเดี่ยว มีจำนวนน้อยที่มีการจัดตั้งเครือข่าย หรือชมรมผู้เลี้ยงแพะระดับจังหวัด ดังนั้น การช่วยเหลือแลกเปลี่ยนกันระหว่างเกษตรกรระหว่างกลุ่มเมื่อเทียบกับจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะทั้งหมดในแต่ละ

ละจังหวัด นอกจากนั้น ประยูร ครองยุติ (2552) ได้ให้ขอบเขต ความหมายของเครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ หมายถึง การที่เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ ชุมชนผู้เลี้ยงแพะ หรือองค์กรที่เป็นทางการและที่ไม่เป็นทางการด้านแพะ ได้ตกลงร่วมมือช่วยเหลือกันในด้านองค์ความรู้ การเลี้ยงแพะ การแปรรูป การตลาด และอื่นๆ โดยให้มีองค์กรที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ตัวอย่าง ได้แก่ ชุมชนผู้เลี้ยงแพะระดับจังหวัดของจังหวัดต่างๆ เครือข่ายผู้เลี้ยงแพะพื้นที่ภาคใต้ตอนบน เป็นต้น ซึ่งมีคณะกรรมการ ระเบียบข้อตกลงของชมรม/เครือข่าย แผนงาน/กิจกรรมที่จะร่วมปฏิบัติงาน เป็นต้น ซึ่งจะมีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตระดับฟาร์มเกษตรกร เป็นการพัฒนาการเลี้ยงแพะแบบยั่งยืน ในอนาคตต่อไป

10. เอกสารอ้างอิงของโครงการวิจัย

กาญจนา แก้วเทพ. 2530. การพึ่งตนเอง ศักยภาพในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาไทย-เนเธอร์แลนด์. 2536. **คู่มือการทำงานกับเกษตรกรรายย่อยโดยกระบวนการกลุ่ม**. กรมส่งเสริมการเกษตร.

บัณฑูร อ่อนคำ. 2533. ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาชนบท : ประสบการณ์ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาพัฒนาชุมชน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประยูร ครองยุติ .2551. สรุปข้อมูลการพัฒนาเครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ. ผลการสัมมนาด้านการพัฒนาเครือข่ายการผลิต การตลาดแพะในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ในวันที่ 24-25 กรกฎาคม 2551 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ประยูร ครองยุติ .2552. **คู่มือการปฏิบัติงานโครงการพัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาดแพะ ปี 2552** สำนักพัฒนาการปศุสัตว์และถ่ายทอดเทคโนโลยี กรมปศุสัตว์

พิงพิศ ดุยพัชร. 2536. **แนวคิดการดำเนินงานกลุ่ม**. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการเกษตร.

เสถียร จิรรังสีมันต์. 2549. **ความรู้เกี่ยวกับองค์กรเครือข่าย**. บทความ. สำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

11. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 11.1 ทราบถึงการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่าย รูปแบบและวิธีการบริหารจัดการเครือข่ายที่เข้มแข็ง รวมทั้งบทบาทของเครือข่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรเพื่อให้การเลี้ยงแพะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
- 11.2 เสริมสร้างความรู้และความเข้าใจกับเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะและผู้เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงแพะ รวมทั้งการร่วมกันดำเนินการเพื่อพัฒนากลุ่มและขับเคลื่อนเครือข่ายไปสู่ความเข้มแข็งและความสำเร็จในอาชีพการเลี้ยงแพะ
- 11.3 เป็นต้นแบบการพัฒนากลุ่มและเครือข่ายเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับพื้นที่และเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ชนิดอื่นๆ ต่อไป

- 11.4 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ คือ กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ทำหน้าที่หรือมีบทบาทเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาอาชีพการเลี้ยงสัตว์และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

12. แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

- 12.1 นำเสนอผลการวิจัยในการประชุมทางวิชาการด้านปศุสัตว์
 12.2 เผยแพร่ในวารสารวิชาการ website ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสื่อมวลชนต่างๆ
 12.3 จัดทำเป็นเอกสารส่งพิมพ์เพื่อแจกจ่ายแก่เจ้าหน้าที่ เกษตรกรและผู้สนใจ

13. วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยร่วมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualities) มีวิธีการดำเนินการในการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 13.1 ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ กรรมการและผู้นำกลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการแปรรูปผลิตภัณฑ์ พ่อค้าคนกลาง ผู้นำชุมชน และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ 10 จังหวัด ของเขตปศุสัตว์ที่ 1,6,7,8,9
- 13.2 ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนี้ใช้ในการศึกษาวิจัยจะใช้การสุ่มแบบเจาะจง(Purposive sampling) จากประชากรโดยสุ่มเฉพาะเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ต้องการศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเฉลี่ยจังหวัดละ 30 ตัวอย่าง รวม 300 ตัวอย่าง
- 13.3 เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย
- 13.3.1 การรวบรวมประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสาร รายงาน สิ่งพิมพ์และงานศึกษาวิจัยที่ผ่านมา อาทิ ข้อมูลประชากรแพะ ข้อมูลเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรที่เลี้ยงแพะ ข้อมูลการผลิตและผลผลิตแพะในพื้นที่ ข้อมูลการเคลื่อนย้ายและการตลาดแพะ เป็นต้น
- 13.3.2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร ข้อมูลการผลิตแพะและข้อมูลการเปิดรับข่าวสารของเกษตรกรสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงแพะ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่จัดสร้างขึ้น โดยประกอบด้วยคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิดเพื่อสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 ราย
- 13.3.3 การศึกษาข้อมูลสภาพภูมิสังคมของเกษตรกร ใช้กระบวนการวิเคราะห์พื้นที่แบบเร่งด่วน(RRA) เพื่อค้นหาศักยภาพที่เอื้ออำนวยและเป็นอุปสรรคต่อการเลี้ยงแพะและการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ รวมทั้งการสนับสนุนจากส่วนท้องถิ่น
- 13.3.4 การศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการร่วมกลุ่มและพัฒนาเครือข่ายรวมทั้งบทบาทของเครือข่ายต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการเลี้ยงแพะใช้การ

สัมภาษณ์เกษตรกร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ราย ด้วยแบบสัมภาษณ์ที่จัดสร้างขึ้นและผ่านการทดสอบกับเกษตรกรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้ว โดยประกอบด้วยคำถามปลายเปิดและปลายปิด

13.3.5 การศึกษารูปแบบการบริการจัดการเพื่อพัฒนาและขับเคลื่อนเครือข่ายสู่ความเข้มแข็ง โดยการจัดประชุมกลุ่มย่อย(Focus group) ระหว่างแกนนำกลุ่ม แกนนำเครือข่ายและผู้เกี่ยวข้องในการเลี้ยงแพะเป็นรายพื้นที่จังหวัด 10 จังหวัดๆ ละอย่างน้อย 10 ราย รวม 100 ราย

13.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผลและการจัดทำรายงานผลการศึกษาวิจัย

13.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพพื้นฐานของเกษตรกร บทบาทการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนา กลุ่ม เครือข่ายและบทบาทของเครือข่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนการเลี้ยงแพะของเกษตรกร ใช้การประมวลและวิเคราะห์ผลเชิงปริมาณทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนเครือข่าย โดยกระบวนการจากการประชุมกลุ่มและการประเมินความเข้มแข็งของเครือข่ายใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพและการเปรียบเทียบผลตามตัวชี้วัด

13.4.2 การรายงานผล

การรายงานผลจะแยกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ รายงานผลการศึกษาวิจัยเป็นรายพื้นที่จังหวัด และการรายงานผลในภาพรวมทั้งประเทศ โดยจะประกอบด้วย

- 1) รายงานผลการศึกษาวิจัยเบื้องต้น(ฉบับที่ 1) เสนอผลการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับสภาพพื้นฐาน สภาพการผลิตแพะ บทบาทการมีส่วนร่วมในการร่วมกลุ่มและสร้างเครือข่าย
- 2) รายงานผลการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์(ฉบับที่ 2) เสนอผลการศึกษาวิจัยการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาและขับเคลื่อนเครือข่ายเกษตรกร ผู้เลี้ยงแพะสู่ความเข้มแข็งตามตัวชี้วัดและบทบาทของเครือข่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนการเลี้ยงแพะของเกษตรกร

14. ระยะเวลาทำการวิจัยและแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

ระหว่างเดือนตุลาคม 2554 ถึงกันยายน 2555

ตุลาคม - พฤศจิกายน 2554	: ประชุมคณะผู้วิจัยเพื่อชี้แจงและจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี
พฤศจิกายน - ธันวาคม 2554	: เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานและจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
ธันวาคม - มกราคม 2555	: เก็บข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรด้วยเครื่องมือที่จัดทำ
มกราคม - มีนาคม 2555	: สัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์ชุมชน

- มีนาคม - กรกฎาคม 2555 : จัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อเก็บข้อมูล
 กรกฎาคม- กันยายน 2554 : วิเคราะห์ประมวลข้อมูล
 : จัดทำรายงานผลการศึกษาวิจัย

15. ปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย

ใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่แล้ว

16. งบประมาณของโครงการวิจัย

16.1 รายละเอียดงบประมาณการวิจัย จำแนกตามงบประมาณประเภทต่างๆ [ปีงบประมาณที่เสนอขอ (ผนวก 6)]

รายละเอียดงบประมาณการวิจัย จำแนกตามหมวดเงินประเภทต่าง ๆ รวมงบประมาณที่เสนอขอทั้งสิ้น เป็นเงินจำนวน 809,500 บาท

16.1.1 ค่าใช้สอย จำนวน 710,000 บาท

- 1) ค่าเบี้ยเลี้ยง ที่พักและพาหนะ จำนวน 300,000 บาท
- 2) ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมสัมมนา จำนวน 310,000 บาท
- 3) ค่าอาหารทำการนอกเวลา จำนวน 45,000 บาท
- 4) ค่าจ้างเหมาบริการ จำนวน 55,000 บาท

16.1.2 ค่าวัสดุ จำนวน 440,000 บาท

- 1) ค่าวัสดุสำนักงาน จำนวน 35,000 บาท
- 2) ค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน 70,000 บาท
- 3) ค่าวัสดุโฆษณา จำนวน 100,000 บาท
- 4) ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์ จำนวน 35,000 บาท
- 5) ค่าวัสดุการเกษตร จำนวน 200,000 บาท

16.2 รายละเอียดงบประมาณวิจัยจำแนกตามงบประมาณประเภทต่างๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

16.2.1 สำนักงานปลัดสัตว์ 10 จังหวัดดังนี้

- สำนักงานสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่ 1 มีสำนักงานปลัดสัตว์จังหวัดสระบุรี
- สำนักงานสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่ 6 มีสำนักงานปลัดสัตว์จังหวัดนครสวรรค์ และเพชรบูรณ์
- สำนักงานสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่ 7 มีสำนักงานปลัดสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และกาญจนบุรี
- สำนักงานสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่ 8 มีสำนักงานปลัดสัตว์จังหวัดนครศรีธรรมราช กระบี่ ภูเก็ต และสุราษฎร์ธานี
- สำนักงานสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่ 9 มีสำนักงานปลัดสัตว์จังหวัดสตูล

โดยมีค่าใช้จ่ายของสำนักงานปลัดจังหวัดละ 100,000 บาท/จังหวัด รวม 10 จังหวัด เป็นเงิน 1,000,000 บาท มีรายละเอียดค่าใช้จ่ายแต่ละจังหวัดดังนี้

รายการ	ปี 2554
1. ค่าใช้สอย	59,000
- ค่าเบี้ยเลี้ยงนักวิชาการ และเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงาน จำนวน 4 คน	25,000
- ค่าใช้จ่ายจัดประชุมสัมมนาแกนนำเกษตรกร/เกษตรกร/ผู้เกี่ยวข้อง การเลี้ยง การแปรรูป การตลาดแพะ ในระดับอำเภอ และระดับจังหวัด จังหวัดละ 6 ครั้ง 30 ราย/ครั้ง	25,000
- ค่าอาหารทำการนอกเวลา จำนวน 4 คน	4,500
- ค่าจ้างเหมาจัดทำรูปเล่ม จำนวน 50 เล่ม	4,500
2. ค่าวัสดุ	41,000
- ค่าวัสดุสำนักงาน	3,000
- ค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิง	5,000
- ค่าวัสดุโฆษณาและเผยแพร่	10,000
- ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์	3,000
- ค่าวัสดุการเกษตร	20,000
รวม	100,000

16.2.2 สำนักพัฒนาการปลัดจังหวัดและถ่ายทอดเทคโนโลยี

ค่าใช้จ่ายของสำนักพัฒนาปลัดจังหวัดและถ่ายทอดเทคโนโลยี จำนวน 150,000 บาท มีรายละเอียดค่าใช้จ่าย ดังนี้

รายการ	ปี 2554
1. ค่าใช้สอย	120,000
- ค่าเบี้ยเลี้ยงนักวิชาการ และเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงาน จำนวน 5 คน	50,000
- ค่าใช้จ่ายจัดประชุมสัมมนาแกนนำเกษตรกร/เกษตรกร/ผู้เกี่ยวข้อง รวม 4 ครั้ง, 30 ราย/ครั้ง	60,000
- ค่าจ้างเหมาบริการจัดทำเอกสาร จำนวน 50 เล่ม	10,000
2. ค่าวัสดุ	30,000
- ค่าวัสดุสำนักงาน	5,000
- ค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิง	20,000
- ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์	5,000
รวม	150,000

- 16.3 รายละเอียดงบประมาณการวิจัย จำแนกตามงบประมาณประเภทต่างๆ ที่เสนอขอในแต่ละปี
- 16.4 งบประมาณการวิจัยที่ได้รับจัดสรรในแต่ละปีที่ผ่านมา (กรณีเป็น โครงการวิจัยต่อเนื่องที่ ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยแล้ว) (ไม่มี)

17. ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

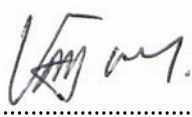
- 17.1 ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในการร่วมกลุ่มและสร้างเครือข่าย
- 17.2 ทราบถึงรูปแบบและวิธีการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมในการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม และขับเคลื่อนเครือข่ายเกษตรกรสู่ความสำเร็จในอาชีพ แบบมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในลักษณะบูรณาการและบทบาทของเครือข่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนการเลี้ยงแพะของเกษตรกร
- 17.3 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์คือ กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ ชมรมผู้เลี้ยงแพะ หน่วยงานของกรมปศุสัตว์และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

18. โครงการวิจัยต่อเนื่องปีที่ 2 ขึ้นไป

- 18.1 คำรับรองจากหัวหน้าโครงการวิจัยว่าโครงการวิจัยได้รับการจัดสรรงบประมาณจริงใน ปีงบประมาณที่ผ่านมา
- 18.2 ระบุว่าโครงการวิจัยนี้อยู่ระหว่างเสนอของบประมาณจากแหล่งเงินทุนอื่น หรือเป็นการวิจัยต่อยอดจากโครงการวิจัยอื่น (ถ้ามี)
- 18.3 รายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัย (แบบ ต-1ข/ค)

19. คำชี้แจงอื่น ๆ (ถ้ามี)

20. ลงลายมือชื่อ หัวหน้าโครงการวิจัย พร้อมวัน เดือน ปี

ลงชื่อ.....

(นายปัญญา ธรรมศาล)

นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ

หัวหน้าโครงการวิจัย

15 สิงหาคม 2553

ส่วน ค : ประวัติคณะผู้วิจัย**หัวหน้าโครงการ**

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) : นายปัญญา ธรรมศาล
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) : Mr. PANYA THAMMASAL
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 3410100823743
3. ตำแหน่งปัจจุบัน : นักวิชาการสัตวบาลเชี่ยวชาญ
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก
สำนักพัฒนาการปศุสัตว์และถ่ายทอดเทคโนโลยี กรมปศุสัตว์
69/1 ถนนพญาไท เขตราชเทวี กทม. 10400
โทร/โทรสาร : 02-6534477
E- mail : p.thammasal@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ	อักษรย่อปริญญา และชื่อเต็ม	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบัน การศึกษา	ประเทศ
2519	ปริญญาตรี	วท.บ. เกษตร	สัตวบาล		มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	ไทย

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
การส่งเสริมพัฒนาการเลี้ยงสัตว์เล็กและสัตว์ปีก
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ
สถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้
ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย
 - 7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :

ชื่อผลงานวิจัย	ปีที่พิมพ์เผยแพร่
- ความรู้และการยอมรับเทคโนโลยีในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรภายใต้ โครงการพัฒนาอาชีพเกษตรกรในพื้นที่โครงการปรับปรุงระบบชลประทาน ขนาดใหญ่ (โครงการชลประทานทุ่งสัมฤทธิ์ จ.นครราชสีมา)	2548
- ผลการดำเนินงานศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำ ตำบล ปี 2546 เฉพาะพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2548

ชื่อผลงานวิจัย	ปีที่พิมพ์เผยแพร่
- ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีต่อคำแนะนำในการป้องกันโรคไข้หวัดนกของกรมปศุสัตว์	2551
- การยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงโคขุนของเกษตรกรใน จังหวัดสุพรรณบุรี	2549
- การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์ ค.ดอนทราย อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	2548
- ความพึงพอใจของเกษตรกรจังหวัดนราธิวาสต่อโครงการส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้	2549

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : ไม่มี

- หมายเหตุ :**
1. กรณีที่หน่วยงานมิได้ทำการวิจัยเองแต่ใช้วิธีจัดจ้าง โปรดใช้ แบบ ว-1ค โดยระบุรายละเอียดตามแบบฟอร์มที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด พร้อมทั้งแนบแบบข้อกำหนด (terms of reference-TOR) การจัดจ้างทำการวิจัยด้วย
 2. กรณีเป็นโครงการวิจัยต่อเนื่องที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณที่ผ่านมา และนักวิจัยมีความประสงค์จะเสนอขอของบประมาณการวิจัยในปีงบประมาณต่อไป ต้องจัดทำโครงการวิจัยประกอบการเสนอของบประมาณด้วย
 3. ระบุข้อมูลโดยละเอียดในแต่ละหัวข้ออย่างถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อประโยชน์ในการประเมินผล
 4. กรณีโครงการวิจัยที่มีการใช้สัตว์ ให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ สภาวิจัยแห่งชาติ (ผนวก 11) และจัดทำเอกสารแนบตามแบบฟอร์มใบรับรองในผนวก 12 จำนวน 1 ชุด